

TOVERITAR

Amerikan suomaalaisten työläisnaisten äänenkannattaja

Organ of the Finnish Working Women in America

No. 6.

TIISTAINA, HELMIK. 11 P.—TUESDAY, FEB. 11.

1919—Yhdeksäs vuosikerta.

Naistenpäivän tervehdys

Keskellä kaikissa maissa riehuvan luokkasodan melkeiden me vietämme tänä vuonna tätä naisten päivää. Viime kerralla me vietimme sitä maailman sodan hirvittävän pauhan keskellä. Nyt keskustellaan tuon sodan rauhanehdoista parasta aikaa. Maailman kapitalistien välinen verileikki on muuttanut työväenluokan ja vallassaolevan luokan väliseksi luokkasodaksi.

Äskettäin päättynyt vuosi alkoi Suomen verisellä luokkasodalla. Nälän, tautien, vankeuden ja lehtarien julmien kidutusten ja murhien uhreina on sortunut kymmentuhansia tuliseisäisiä luokkatovereitamme ja omaisiamme Suomessa. Tuhatlukuina kohoavat heidän hautakumpunsa Suomenmaan povesta. Ne ovat luokkasodan pyhiä hautoja. Niiden äärellä ovat ne pyhät uhrilehdöt, joissa nouseva työväen nuoriso ja jällelle jääneet toverit vammautuvat vapauden ja koston valoja. — Pyhittäkäämme tämä päivä myöskin heidän muistolleen, vaikka tämä ei olekaan muistojuhlien päivä.

Tämä on naisten sosialistisen valistustyön päivä: jokainen päivä vuodesta on sitä, mutta tämä on juhlapäivä, tämä on ikäänkuin tilienkatsaushetki, jolloin punnitsemme vuoden saavutukset ja suunnittelemme edessä olevan työn.

Viime vuoden toimintamme ei ehkä nyt paina vaa'assa hyvin kukaan raskaana, sillä onhan Amerikan työväenluokalla ollut kapula suussa ja kädet sidottuna. Me toivomme, että järjestyneen työväen voimakas nousu täälläkin pakottaa poistettavaksi kaikki sellaiset esteet, jotka sitovat meidän kätemme ja kieleemme edistämästä sosialismin suurta ja ylevää oppia. Olkoon tämä siis taisteluvälitustien päivä, jolloin me viitotamme taistelulinjat, jolloin me terästimme aseemme ja viritämme henkemme ja tarmomme sekä kokoimme riveihimme kaikki raatajaisiskot.

Paljon olemme sitten viime naisten päivän kärsineet ja paljon oppineetkin. Paljon enemmän me jo luotamme omiin voimiimme. Olemmehan käyttäneet jättiläisteollisuuksien mahtavia koneistoja, olemmehan kuunnelleet jättiremmien viuhuntaa ja ovathan kätemme ja järkemme suorittaneet teollisuuden luomistyön ilmeitä kaikkialla, mihin nainen ei ole ennen jalallaan astunut. Me olemme osottaneet kykenevämmä tasa-arvoisesti miesten kanssa suorittamaan kaikkia velvollisuuksia yhteiskunnassa ja ihmiselämässä. Kykyimme ja kuntomme on antanut meille enemmän rohkentaa ja uskoa itseemme, ja me uskallamme yhä enemmän alkaa vaa-

Golgatalla :: Kirj. Emma Saari

*Golgatalla veristä, kaameaa
käy nainen murhemiellä.
Oli pyöveliä päättäneet konnantiyönsä—
heidän uhrin lepää siellä.*

*Siellä lepää jäykkänä, kalpeina,
tyynin ja kylmin rinnoin
nuo vapaussankarit urhokkaat,
jotka taisteli henkensä hinnoin.*

*He kansoille vapautta taisteli
pelolla kuoloon asti.
Jalo aate rintoja lämmitti,
kunnes verensä Golgatalla kasti.*

*Lausui hurmeissansa: "Ei aate
kaussamme kuolla voi;
viel' ihmisyyden kerran voiton saa,
kerran koittavi pöyryen koi!"*

*He astui kuolon portista
kuin urhot konsauansa,
niin varmoina, rohkeina, ylviäinä,
ei valittain vaivojansa.*

*— Nainen kulkee askelin horjuvin,
ain' etsivän katseen heittää;
kynnet vierähtää poskelle kalpealle
varjo synkeä otsansa peittää.*

*Löysi isän, veljen, armaansa —
kaikki kylminä, tyyninä makaa;
mull' ilme mi lepää kasvoillaan
puhuu kuolon portinkin takaa.*

*Sen nainen lukee, ymmärtää,
ja vaunoo: me kostamme kerran,
me murramme vallat tyrannien
ja kruunaamme ihmisyyden.*

timaan vapautusta siitä sarron-
alaisuudesta, jossa sukupuolem-
me on tuhansia vuosia ollut. Me
tahdomme vapaaseen ilmaan, va-
paaseen elämään. Me emme e-
tahdomme! Me näemme kuinka Europan
kafleitamme. Koko maailman
työläisnaisten kanssa me yhdy-
me vaatimaan niitä oikeuksia,
joita mieltä puntruu. Ja me em-
me tyydy murssiin, kaikkea me
tahdomme!

Naiskysymys sodan jälkeen

Valtiotieteilijät ja taloustieteilijät nykyään vaivaavat päitänsä kirjottamalla pitkiä tutkielmia sekä enusteluja naiskysymyksestä sodan jälkeen. Lähimmän paikalleen tässä lie sanonut Englannin sotaministeri Lloyd George, sanoessaan, että naiskysymys tulee pakottamaan hallituksen käyttötönnottamaan sosialistisia menettelytapoja tuotannossa. Vaikka ei sentään voi varmuudella sanoa, etteikö käy osittain niinkin kuin muuttamat naiskirjailijat epätoivoisina enustavat naisille synkkää tulevaisuutta siinä, että normaaliolojen palautuessa täytyy naisten luopua sodan aikana saavuttamastaan edullisemmasta asemasta ja astua takaisin siihen halveksittuun ja epäedulliseen avuttomuustilaan, missä he olivat ennen sotaa.

Mutta se seikka on varma, että joskin osan naisista täytyy väistyä uudesta teollisuusasemastaan ja antaa tilaa miehille, niin ei se tilanne tule olemaan pysyväinen eikä pitkäaikainen. Naiset ovat saaneet siksi tuntuvan annoksen itsenäisyyttä, etteivät he enää tyydy olemaan sitä ilman.

Lloyd Georgan enustuksien mukaan voi Englannissa naisten nykyinen asema johtaa sukupuolilakkoihin, naiset miehiä vastaan, miehet naisia vastaan. Siis sukupuolisotaan. Tässä sodassa sanoo Mr. George asettuvansa naisten puolelle.

Naiset näet ovat todenneet an-

(Jatkoa toisella sivulla)

toverit ojentavat Amerikan työväenluokalle kätensä, me tunnemme heidän sydämiensä sykkinnän ja henkensä tulisen hehkun, ja mekin työläisnaiset tartumme heidän käsiinsä, me vastamme samoin tuntein heidän ajatuksiinsa. Kun työn jättiläinen nousee, nousemme me raatajanaiset sen kanssa. Me näemme jo kuinka tietämättömyyden, taikauskon ja orjuuden synkistä yöstä nousee ilana, kirkas vapauden aurinko. Me näemme raadannat kumartamien orjalainojen nostavan päänsä ylös maan mullasta, me näemme kahleiden katkeilevan, ei ainoastaan orjain jäsenistä, vaan myöskin heidän sielustaan.

Ja heidän, vapautuvain orjain — koko maailman vapautuvain työläistöverien kanssa me tahdomme nousta ja käydä niille vapauden, oman ja tasa-arvoisuuden korkeille elämän ylänteille, joita sosialismin nouseva aurrinko jo purppurasätein valaisee. Heidän kaussansa ja heidän avulla me tahdomme nousta näistä orjuuden usvaisista soista ylös niille päiväpaisteille rinteille, joille ainoastaan sosialismin jalo aate askeleemme johtaa.